

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn vigilia Pentecost[es]. Text. euang[elij]. Jo. capi. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

II

et res ad quā q̄s impingēs cadit. Sz̄ cō bulationū futurarū apostolis. t̄ i hōcip̄ tra. si ch̄is ista dicebat vt nō sc̄dālizare habēt aliquē consolatōnis causam. Dic̄tur. et tñ oēs fuerit illa nocte sc̄dālizari: q̄ Et hec facient vobis: q̄ nō nouerit p̄s vidēs q̄ ch̄i volūtas iplera nō fuerit. Ad tri neḡ me) Ebrȳ. Quasi dicat. Suffici hoc dico q̄ nō magis hoc incōuenit q̄ q̄ iudei nō fuerint ch̄o pdicant queriliad quo s̄ quēs querēdos pdicabat. Ista em̄ ch̄i volūtas nō erat bñplaceti s̄ signi: q̄ n̄ sp̄ implet. De hoc vide scr̄m Lho. i. di. xlviij z. j. q. xix. et. iij. 2. ca. xcij. (Abſc̄ synagoḡ facient vos). i. excōicabunt extra synagoḡas fin̄ Ebrȳ. Sed qđ malū erat apl̄is excōicari a iudeis: Ad hoc dicit Aug. q̄ in hoc ip̄o significat quod oddam triste apostolis. s. q̄ iudei nō suscip̄erēt ch̄im aut si de ch̄i. q̄ quis etiam dici possit q̄ ḡue erat apl̄is de synagoga expelli qñ adhuc non erant ecclie. Et supple nō solū vos excōmunicabunt (sed venit hora). i. in primo est (vt oīs q̄ interficit vos arbitrii obseq̄ uim). i. re ḡtā (se p̄stare). i. exhibere (deo.) Et q̄ patet q̄ de iudeis loq̄: vt dt Aug. q̄ nō dicit d̄ys: sz̄ deo. Sz̄ ptra: q̄ iudei rū p̄ncipes ex inuidia et nō ex igrātia tra diderūt dñm: quē nouerat heredē dei et ch̄im eius: vt ex dictis pater. Nō ḡ creb̄ debāt se bñ facere: apl̄os eī insequendo. Ad hoc p̄t dupl̄ dicit. Uno mō q̄ apl̄i babebant fere totū iudaicū populū sibi inimicū et mortale hostem. Et popl̄ares qđē ex ignorātia insegbant apl̄os: credentes q̄ omnes q̄ ad ch̄im quererent relin q̄rent deū israel. paucissimi aut̄ istā p̄secutionē sciebant esse et iustā. Unde et paul⁹ doct⁹ in lege ignorant̄ sciebat in christi annos: vt ip̄e de se testaf. j. Timo. i. Et ḡ modus loq̄ndi vt dicas omnes: cu pauci delin̄t. sicut et p̄ncipes dicebat q̄ totus mund⁹ post illū abhyt. Jo. xij. et Ap̄ls ad Phili. q̄ Omnes inq̄t q̄ sua s̄c̄qrunt: non q̄ Jesu ch̄i. Alio mō vt dicas dñs loqui non de p̄ncipib⁹ mandātib⁹ apl̄os fl̄gellari vel occidit: sz̄ de ministris h̄ exc̄q̄nibus. Et reddit in idem.

Et aut̄ in hac pte morale documētū. q̄ pl̄gi facientes s̄rias excōicatiōis iniūstias ex furore. q̄ odio mouent: v̄l ex can̄sa: sunt iudeis filēs: qui ex odio excōib̄ant credentes in christum.

Quantū ad tertium affīgnat. causa tri le est qui. diligit me. Qui autes

habēt aliquē consolatōnis causam. Dic̄tur. et tñ oēs fuerit illa nocte sc̄dālizari: q̄ Et hec facient vobis: q̄ nō nouerit p̄s vidēs q̄ ch̄i volūtas iplera nō fuerit. Ad tri neḡ me) Ebrȳ. Quasi dicat. Suffici hoc dico q̄ nō magis hoc incōuenit q̄ q̄ iudei nō fuerint ch̄o pdicant queriliad quo s̄ quēs querēdos pdicabat. Ista em̄ ch̄i volūtas nō erat bñplaceti s̄ signi: q̄ n̄ sp̄ implet. De hoc vide scr̄m Lho. i. di. xlviij z. j. q. xix. et. iij. 2. ca. xcij. (Abſc̄ synagoḡ facient vos). i. excōicabunt extra synagoḡas fin̄ Ebrȳ. Sed qđ malū erat apl̄is excōicari a iudeis: Ad hoc dicit Aug. q̄ in hoc ip̄o significat quod oddam triste apostolis. s. q̄ iudei nō suscip̄erēt ch̄im aut si de ch̄i. q̄ quis etiam dici possit q̄ ḡue erat apl̄is de synagoga expelli qñ adhuc non erant ecclie. Et supple nō solū vos excōmunicabunt (sed venit hora). i. in primo est (vt oīs q̄ interficit vos arbitrii obseq̄ uim). i. re ḡtā (se p̄stare). i. exhibere (deo.) Et q̄ patet q̄ de iudeis loq̄: vt dt Aug. q̄ nō dicit d̄ys: sz̄ deo. Sz̄ ptra: q̄ iudei rū p̄ncipes ex inuidia et nō ex igrātia tra diderūt dñm: quē nouerat heredē dei et ch̄im eius: vt ex dictis pater. Nō ḡ creb̄ debāt se bñ facere: apl̄os eī insequendo. Ad hoc p̄t dupl̄ dicit. Uno mō q̄ apl̄i babebant fere totū iudaicū populū sibi inimicū et mortale hostem. Et popl̄ares qđē ex ignorātia insegbant apl̄os: credentes q̄ omnes q̄ ad ch̄im quererent relin q̄rent deū israel. paucissimi aut̄ istā p̄secutionē sciebant esse et iustā. Unde et paul⁹ doct⁹ in lege ignorant̄ sciebat in christi annos: vt ip̄e de se testaf. j. Timo. i. Et ḡ modus loq̄ndi vt dicas omnes: cu pauci delin̄t. sicut et p̄ncipes dicebat q̄ totus mund⁹ post illū abhyt. Jo. xij. et Ap̄ls ad Phili. q̄ Omnes inq̄t q̄ sua s̄c̄qrunt: non q̄ Jesu ch̄i. Alio mō vt dicas dñs loqui non de p̄ncipib⁹ mandātib⁹ apl̄os fl̄gellari vel occidit: sz̄ de ministris h̄ exc̄q̄nibus. Et reddit in idem.

Et aut̄ in hac pte morale documētū. q̄ pl̄gi facientes s̄rias excōicatiōis iniūstias ex furore. q̄ odio mouent: v̄l ex can̄sa: sunt iudeis filēs: qui ex odio excōib̄ant credentes in christum.

Quantū ad tertium affīgnat. causa tri le est qui. diligit me. Qui autes

In vigilia Pentecostis.
Text. euang. Jo. capi. xiiij.

I diligitis me mandat̄ mea fuate. Et ego rogam̄ patrem et aliu p̄rācleruz dabit vobis: vt maneat vobiscum in eternuz: spiritum veritatis ques mundus nō potest accipere: quia non videt eū: nec scit eum. Vos aut̄ cognoscetis eū: q̄ apud vos manebit: et in vobis erit. Non relinquam̄ vos orphanos: ventam ad vos. Adhuc modicum et mundus iam me non videt. Vos autem videbitis me: quia ego viuo et vos vivetis. In illo die vos cognoscetis quia ego in patre meo et vos in me: et ego in vobis. Qui habet mandata mea et seruat eā. Ille est qui. diligit me. Qui autes

In die Pentecostes

diligit me. diligit a patre meo. et ego diligā eum: et manifestabo ei meipsum.

I diligitis me mā

data mea suare rē. (Io. xiiij. Pn̄s euāgeliū ex se patr̄: paucis exceptis q̄ exponetur. Dicit ḡ. (Si di-
ligitis me: mādare mea suare). i. suabir̄.
Hoc em̄ est effect̄: et signū dilectionis: ami-
ci voluntate xp̄lere. (Et ego rogabo patrē
et aliū paracletū dabit vobis). i. aliū solatōrē
et aliū aduocatū. Nā paraclet̄ inter/
p̄tāt̄ solator̄ et aduocat̄: et ch̄s fuit solato-
r̄ ap̄loꝝ et etiā aduocat̄. inq̄ntū hō
orans p̄eis: et inq̄ntū de⁹ nō orādo: h̄ fa-
ciendo vt orarēt̄ ip̄. Sūl̄ et sc̄tū sp̄us fu-
it eoꝝ solator̄: quia cum sit amor accedit
eos amore dei: et p̄sequenter sentiebat maria
mā dulcedinem de celestibꝫ: ex q̄ sequebat q̄
min⁹ tentat̄ aduersa mō. Fuit ēt aduo-
catus: nō orādo: sed puocādo ap̄los ad o-
randū. Ut maneat vobis in eternū. Et
in hoc fin Chrys. innūs q̄ sp̄usctūs non
erat mortu⁹ sicut ch̄s q̄ eos p̄ morrem
deseruit corporaliter. Baner aut̄ sp̄usctūs
in eternū nobiscū. nū cū q̄ peccatū repel-
lamus. (Spiritu veritatis q̄ mūdus id ē
hoies mūdani nō p̄ accipe) nūs querat̄
Breg. v. moral. Spiritusctūs ōm̄ quem
repleuerit: ad desiderandū inuisibilitā: ac-
cendit. Et qm̄ mūdana corda solū visibi-
lia diligunt̄: hūc mūdus non accipit: q̄ ad
diligēda inuisibilitā nō assurgit. Seclarē
erem mētes q̄nto se foras p̄ desideria dila-
tan: rāco ad receptionē illius finū cordis
angustant̄. H̄c ille. (Quia nō vider eū)
pure et indubitate fidei oclūs. (Nec scit eū)
p̄ experientiā suauitatis ei⁹. (Gos aut̄ cog-
noſteris eū). s. p̄ experientiā solariōis ei⁹
quo mō mūdām eū cognoscere nequeut.
(q̄ ap̄d vos manebit et in vobis erit) et co-
sequeter ad p̄sentiat̄ sua influet vobis fidē
et amoꝝ: vt videatis et sciat̄ eū. (Nō re-
linquā vos orphanos: veni ad vos: Ad/
buc modicū et mūdus me īā non vider). i.
nō videbit̄. Et loquit̄ fin Theo. d̄ tpe re/
surrectiōis in q̄ soli apli illū viderūt. Ut
fin Chrys. loquit̄ de tpe future felicitat̄:
Pi vobis prius q̄s fiat: Ut cum

Utroq̄ aut̄ tpe. s. resurrectiōis et felicitat̄
tis apli habuerūt vitā. s. letam et solatā.
Et ideo subdit̄ (Vos aut̄ videris me q̄
ego viuo). I. sum vita p̄ essentia: et p̄ legi
do vobis vitā participata q̄ modo viuit
p̄ gratiā: quia etiā (et vos viuetis) in futu-
ra resurrectiōe mea p̄ fidē reparata: et iſu
tura resurrectiōe vestra p̄ gratiā p̄summa
tam (in illo die). s. resurrectiōis vel glorie.
(vos cognoscens) p̄ apertionez sentius ad
intelligētiū scripturāp̄ q̄ ad diē resurre-
ctionis: vel p̄ visionē deitatis: q̄ ad aliam
diē (q̄ ego in patre meo: et vos ī me: et ego
in vobis) supplesum vel ero: Iz alio et alio
modo. (Qui habet mādara mea et seruat̄
ea: ille sit q̄ diligit me. Qui āt diligit me
diligeat̄ a patre meo: et ego diligā eū: et ma-
nifestabo ei meipm̄) Ergo manifestatio. i.
vissio finis est et premiu amoris.

In die Pentecostes

Text⁹ euang. Io. I. ca. xiiij.

I quis diligit me: ser-
monē meus seruabit.
Et pater me⁹ diligit
eū: et ad eū veniem⁹ et
māssionē apud eū faciem⁹. Qui
non diligit me: sermones meos
nō seruat̄: sermo nē quē audist̄
non est meus. sed eius qui mi-
sit me patris. Hec locutus sum
vobis apud vos manēs. Para-
cletus aut̄ sp̄usctūs quē mit-
tet pater in nomine meo: ille vos
docebis oia: et suggeret vobis
oī. q̄cunq̄ dixerō vobis. Dicē
relinquo vobis: pacem meā do
vobis. Nō quo mūdus dat ego
do vobis. Non turbet̄ cor vrm̄:
neq̄ formidet̄. Audistis q̄ ego
dixi vobis. Vado venio ad vos
Si diligaretis me: gauderetis
vtiq̄ quia vado ad patrem: q̄a
Pater maior me est. Et nunc di-
fin Chrys. loquit̄ de tpe future felicitat̄:
Pi vobis prius q̄s fiat: Ut cum